

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 162/2018
15.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Бошко Орлић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду и Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж број 2879/17 од 28.09.2017. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж број 2879/17 од 28.09.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 60.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П број 291/16 од 14.06.2017. године, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Другим ставом изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је по основу новчаног улагања, одржаја и грађења, вангрунтовни власник, држалац и поседник породичне стамбене зграде у ..., улица ... број ..., изграђеној без одобрења за градњу на кп. бр. ..., број зграде ..., површине у основи 52 м², која је уписана у лист непокретности број ... КО ..., што су тужени као уписани власници - корисници земљишта дужни признати и трпети да се тужилац по основу пресуде донете у овој парници укњижи као власник, односно држалац објекта број ... у приватној својини са обимом удела 1/1 изграђеног без дозволе за градњу, а који објекат је детаљно описан и као корисника земљишта под зградом број зграде ... и земљишту око зграде нужног за његову редовну употребу, све уписано у лист непокретности ... КО ... у катастарске и друге јавне књиге. Истим ставом изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка, док је трећим ставом изреке обавезан тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 156.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж број 2879/17 од 28.09.2017. године, жалба тужиоца је одбијена и пресуда Вишег суда у Новом Саду П број 291/16 од 14.06.2017. године у другом и трећем ставу изреке потврђена. Другим ставом изреке одбијен је захтев тужиоца за накнду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из чл. 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14) - ЗПП, и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном првостепеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју другостепени суд пази по службеној дужности, а ревизијом се на друге повреде поступка не указује.

Према чињеничном стању утврђеном у правноснажно окончаном поступку који је претходио доношењу побијане пресуде у листу непокретности број ... КО ... уписана је кп. бр. ..., као градско грађевинско земљиште укупне површине 6,28 ари и породична стамбена зграда број ..., са четири стана, у улици ... број Објекат је преузет из земљишне књиге. У истом листу непокретности уписани су и породична зграда број ..., породична зграда број ... и помоћна зграда број ..., као објекти изграђени без одобрења за изградњу. Земљиште је уписано као државна својина, док су носиоци права коришћења на земљишту укњижени власници предметних станова и тужени Град Нови Сад као корисник без опредељеног удела. Објекат број ... укњижен је као приватна својина чији је корисник тужени Град Нови Сад, док у односу на објекте ...-... држалац није одређен. Као власници станова који се налазе у објекту број ... укњижени су: ББ на стану број ..., ВВ на стану број ..., ГГ на стану број ... и ДД на стану број У ... листу постоји забележка да је дана 07.10.2013. године поднет захтев за провођење промене у односу на спорни објекат број ..., а да је подносилац захтева у овом поступку тужилац АА.

Тужилац је радио у предузећу „ЂБ“ заједно са ЕЕ, који је од предузећа добио стан па је предузеће стан у којем је он живео понудило тужиоцу. Ради се о дворишном стану у ... у улици ... број У јануару 1983. године тужилац је ушао у државину стана и почео да га реновира, а уселио се у октобру 1983. године. Када се тужилац уселио у стан у зк. ул. ... КО ... у ... листу били су уписани стамбена зграда која се састоји од четири стана саграђена на кп. бр. ... и двориште у улици ... број Као власник земљишта била је уписана Република Србија, а носилац права коришћења Град Нови Сад. У ... листу је на основу члана 6. став 1. Закона о својини на деловима зграда било укњижено право трајног коришћења земљишта у ... листу, у корист сопственика станова. Када се тужилац уселио у стан, он се састојао од собе, кухиње, предсобља и посебног вц-а. Током периода коришћења објекта тужилац га је адаптирао, доградио и надзидао. Дана 24.10.1983. године

тузилац је са ЕЕ и његовом супругом ЖЖ закључио даровни уговор којим уговором они дарују предметни објекат означен као једнособан стан у ... у улици ... број ... са пољским вц-ом у дворишту и шупом за огрев. Сагласно уговору тузилац је у државину стана требало да уђе 15. новембра 1983. године, односно када дародавац добије кључеве од новог стана и када буде могао да се усели у стан добијен од предузећа. Тузилац се обавезао да за стан плаћа све комуналне обавезе. У уговору је јасно наведено да је стан дивља градња и да се као такав не води ни у катастру ни у земљишним књигама ни у СИЗ-у становања, да ће га даропримац користити као привремени смештај, да на њему нема станарско право тако да има право да конкурише у радној организацији као лице без стана. Тузилац је ЕЕ исплатио износ од 100.000,00 динара по основу овог уговора. У предузећу тузилац је конкурисао за доделу стана и 1992. године добио је стан површине 28 м² који је уступио на коришћење својој ћерки. Тузилац редовно плаћа накнаде за комуналне услуге.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одбили тужбени захтев као неоснован.

Правилан је закључак другостепеног суда да сви имаоци права на земљишту су нужни супарничари са туженима у овом поступку и сматрају се једном странком, због чега су морали бити обухваћени тужбом, па је тужбени захтев правилно одбијен због непотпуне пасивне легитимације као неоснован применом члана 211. став 2. ЗПП.

Наводима ревизије правилност примене материјалног права не доводи се у сумњу.

Супротно наводима ревизије тузилац је знао да објекат купује од невластника и да изводи грађевинске радове на туђем објекту, па доградњом, адаптацијом и надзиђивањем, грађење на туђем земљишту и одржајем, на које институте се тузилац позива у смислу члана 20. до 28. Закона о основама својинскоправних односа као несавестан стицалац није могао стећи право својине на адаптираном, дозиданом и надзиданом објекту које би било подобно за упис права у јавне књиге на посебном делу објекта.

Сагласно члану 98. став 3. Закона о државном премоу и катастру („Службени гласник РС“, број 72/09 ... 96/15) нису испуњени услови ни за упис тужиоца као држаоца посебног дела објекта јер тузилац нема исправу која води стицању својине на посебном делу објекта.

На основу изложеног, а како се ни осталим наводима ревизије правилност другостепене пресуде не доводи у сумњу, Врховни касациони суд је одбио као неосновану ревизију тужиоца применом члана 414. став 1. ЗПП.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је применом чл. 165. став 2. у вези са чл. 153. ЗПП према постигнутом успеху тужиоца у поступку пред Врховном касационом суду.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић